

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.138/2001
pentru modificarea și completarea Legii nr.83/1998 privind
procedura falimentului băncilor**

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr.138 din 18 octombrie 2001 pentru modificarea și completarea Legii nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor, și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.671 din 24 octombrie 2001, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, punctul 2, articolul 1 va avea următorul cuprins:

“Art.1.- Procedura falimentului instituită prin prezenta lege se aplică următoarele categorii de instituții de credit:

a) băncilor persoane juridice române, inclusiv Casei de Economicii și Consemnațiuni C.E.C. - S.A., precum și sucursalelor acestora având sediul în străinătate;

b) caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv cooperativelor de credit afiliate acestora.”

2. La articolul I, punctul 3, litera a) a articolului 2 va avea următorul cuprins:

“a) nu a onorat integral o creanță certă, lichidă și exigibilă, de cel puțin 7 zile lucrătoare de la scadență, în cazul băncilor, inclusiv al Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. - S.A., și de cel puțin 30 de zile lucrătoare de la scadență, în cazul caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv al cooperativelor de credit afiliate acestora;”

3. La articolul I, după punctul 3 se introduce punctul 3¹, cu următorul cuprins:

“3¹. Titlul Capitolului II va avea următorul cuprins:

CAPITOLUL II

Organele care aplică procedura falimentului și atribuțiile lor”

4. La articolul I, punctele 4 și 5 devin punctul 4, cu următorul cuprins:

“4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

Art.3.- Toate procedurile prevăzute de prezenta lege, cu excepția recursului, sunt de competență exclusivă a tribunalului în jurisdicția căruia se află sediul instituției de credit debitoare, care figurează în registrul comerțului, și sunt exercitate de un judecător-sindic.

Judecătorul-sindic este nominalizat, în fiecare caz, de președintele tribunalului dintre judecătorii desemnați ca judecători-sindici, în temeiul art.12 alin.(3) din Legea nr.92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată.

Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) darea hotărârii de deschidere a procedurii;

b) judecarea contestației instituției de credit debitoare împotriva cererii introductive formulate de Banca Națională a României sau de creditor, pentru începerea procedurii;

c) desemnarea, prin hotărâre a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestuia, controlul asupra activității lui și, dacă este cazul, înlocuirea lui;

d) judecarea acțiunilor introduse de lichidator pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare hotărârii de deschidere a procedurii;

e) judecarea contestațiilor instituției de credit debitoare ori ale creditorilor împotriva măsurilor luate de lichidator;

f) confirmarea planului de distribuire a sumelor obținute din lichidare;

g) darea hotărârii de închidere a procedurii.

Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. În condițiile legii, ele vor putea fi atacate cu recurs.”

5. La articolul I, după punctul 5 se introduc trei noi puncte, pct.5¹ - 5³, cu următorul cuprins:

“5¹. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

Art.4.- Curtea de apel va fi instanța de recurs pentru hotărârile date de judecătorul-sindic, în baza art.3.

Recursul va fi judecat în termen de 15 zile de la înregistrarea dosarului la Curtea de apel, citarea părților urmând să fie făcută prin publicitate, în condițiile art.95 din Codul de procedură civilă.

Prin derogare de la art.300 alin.3 și 4 din Codul de procedură civilă, hotărârile judecătorului-sindic, cu excepția celei de respingere a contestației instituției de credit debitoare, nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.

5². Articolul 5 se abrogă.

5³. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

Art.6.- În îndeplinirea atribuțiilor lor, care implică aplicarea unor reglementări bancare, judecătorul-sindic și lichidatorul pot cere opinia Băncii Naționale a României, în calitatea sa de autoritate de supraveghere bancară.”

6. La articolul I, punctul 6, alineatul 7 al articolului 7 va avea următorul cuprins:

“Prevederile Legii nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, cu modificările ulterioare, referitoare la remunerația lichidatorului, se aplică în mod corespunzător. Activitatea lichidatorului este remunerată cu până la 3 % din sumele rezultate din operațiunile de lichidare.”

7. La articolul I, după punctul 6 se introduce punctul 6¹, cu următorul cuprins:

“6¹. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

Art.8.- Instituția de credit debitoare, comitetul creditorilor și oricare dintre creditori pot face contestație împotriva măsurilor luate de lichidator. O astfel de contestație va trebui să fie înregistrată în termen de 10 zile de la data la care măsura a fost luată, iar soluționarea acesteia se va face în maximum 15 zile de la data depunerii ei. Dacă socotește necesar, judecătorul-sindic va ține o ședință, cu citarea autorului contestației, a instituției de credit debitoare a Băncii Naționale a României și a lichidatorului.”

8. La articolul I, punctul 7 va avea următorul cuprins:

“7. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

Art.9.- În orice stadiu al procedurii falimentului, pentru motive temeinice - dol sau culpă gravă - judecătorul-sindic poate înlocui lichidatorul cu un altul, prin încheiere motivată dată în camera de consiliu. Numirea noului lichidator se va face cu respectarea procedurii prevăzute la art.7.”

9. La articolul I, punctul 8, articolul 10 va avea următorul cuprins:

“Art.10.- Principalele atribuții ale lichidatorului sunt:

a) în momentul primirii hotărârii judecătorești privind începerea procedurii falimentului va deschide la o bancă, care funcționează pe teritoriul României, două conturi, unul în lei și altul în

valută, cu mențiunea cont tip *instituție de credit în faliment*, cu drept exclusiv de dispoziție în interesul procedurii falimentului. În conturile tip *instituție de credit în faliment* vor fi virate de către lichidator sumele existente în conturi la alte instituții financiar-bancare. Lichidatorul va comunica imediat Băncii Naționale a României banca comercială și conturile deschise la aceasta, după care Banca Națională a României va transfera imediat în aceste conturi disponibilitățile instituției de credit aflate în evidențele sale. În continuare operațiunile instituției de credit în faliment se vor desfășura prin aceste conturi;

b) examinarea activității instituției de credit debitoare în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la starea de faliment, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și supunerea acestui raport judecătorului-sindic, spre aprobare, și Băncii Naționale a României, spre informare, în termen de cel mult 30 de zile de la începerea procedurii falimentului; la cererea lichidatorului judecătorul-sindic va putea prelungi această perioadă, pentru motive temeinice, prin încheiere;

c) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor instituției de credit debitoare și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor, la începerea procedurii falimentului, în conformitate cu prevederile Legii nr.64/1995, cu modificările ulterioare;

d) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității acestuia, angajarea putându-se face din cadrul personalului existent al instituției de credit debitoare;

e) conducerea activității instituției de credit debitoare, respectiv efectuarea de operațiuni în interesul procedurii falimentului, inclusiv reeșalonări de credite și stabiliri de noi rate ale dobânzilor aferente activelor instituției de credit debitoare, cu condiția ca orice nou nivel al ratei dobânzilor să nu fie mai mică decât nivelul ultimei dobânzi de referință comunicată de Banca Națională a României, precum și participări la piața valutară interbancară, luarea tuturor măsurilor, cum ar fi redimensionarea personalului angajat în scopul reducerii permanente a cheltuielilor de funcționare și lichidare;

f) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de instituția de credit debitoare în dauna drepturilor creditorilor în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurilor;

g) introducerea de acțiuni pentru anularea constituirilor sau a transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de instituția de credit debitoare în dauna intereselor creditorilor, prin:

- acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar derulate conform prevederilor legale;

- operațiuni comerciale în care prestația instituției de credit debitoare o depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului;

- acte încheiate în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

- acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 180 de zile anterioare începerii procedurii falimentului, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al instituției de credit debitoare este mai mică decât valoarea actului de transfer;

- constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară în cele 120 de zile anterioare începerii procedurii falimentului;

- acte încheiate, în anul anterior începerii procedurii falimentului, cu persoane aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare. Persoanele aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare sunt cele stabilite prin lege;

h) stabilirea datelor ședințelor adunării creditorilor, ori de câte ori consideră necesar, și prezidarea ședințelor;

i) menținerea, rezilierea sau denunțarea unor contracte încheiate de instituția de credit debitoare, precum și încheierea de noi contracte în interesul procedurii falimentului;

j) examinarea creanțelor asupra instituției de credit debitoare și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea;

k) primirea sumelor în lei și în valută pe seama instituției de credit debitoare și consemnarea acestora în termen de 24 de ore în noile conturi ale instituției de credit debitoare, cu mențiunea cont tip *instituție de credit în faliment*, conturi deschise la o bancă comercială;

l) luarea măsurilor corespunzătoare privind conturile în valută ale instituției de credit debitoare, deschise la instituțiile de credit corespondente, prin:

- notificarea corespondenților asupra declarării în stare de faliment a instituției de credit debitoare, precum și asupra blocării disponibilităților din conturile respective în valută;

- transferarea ulterioară, în cel mai scurt termen, a disponibilităților în contul în valută, cu mențiunea cont tip *instituție de credit în faliment*, ce se dezvoltă pe analitice - pentru fiecare valută, deschis la banca comercială; sumele aflate în contul în valută vor fi convertite în lei și transferate în contul tip *instituție de credit în faliment*, deschis în lei;

- efectuarea de plăți pentru operațiunile în curs ale instituției de credit debitoare, precum și administrarea eficientă a disponibilităților;

m) urmărirea încasării creanțelor din averea instituției de credit debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta înainte de înregistrarea cererii introductive;

n) lichidarea bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare - ansamblul procedurilor, măsurilor și tehnicilor pentru realizarea activelor instituției de credit în faliment, cu respectarea principiului costului minim presupus, respectiv al valorificării optime a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditori prin:

1. tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive prin care o instituție de credit cu o situație financiară bună achiziționează, parțial sau total activele instituției de credit debitoare și își asumă, parțial sau total, pasivele acesteia, incluzând totalitatea depozitelor garantate. Tranzacțiile privind cumpărarea de

active și asumarea de pasive pot fi efectuate la vedere sau la termen cu opțiune. Pentru tranzacțiile prevăzute la acest alineat lichidatorul poate să perceapă o primă negociată în funcție de calitatea activelor cumpărate și a pasivelor asumate, plătită la momentul transferului proprietății, precum și o primă pentru exercitarea opțiunii, în funcție de termenul opțiunii, plătită la momentul negocierii. În situația în care pasivele asumate sub forma depozitelor garantate depășesc activele cumpărate în contrapartidă, tranzacția poate fi efectuată prin achitarea diferenței de către Fond din resursele sale, în cazul în care acesta este lichidatorul. După cumpărare, pentru activele grevate de operațiuni pentru care se probează că au la bază fraude sau că provin din furturi de instrumente financiare, părțile pot modifica tranzacția inițială, urmând ca instituția de credit achizitoare să primească de la lichidator, în contravaloare, alte active ori sume de bani și partea corespunzătoare din prima negociată în funcție de calitatea activelor cumpărate și a pasivelor asumate, dacă o astfel de primă a fost achitată;

2. vânzarea de bunuri, cum ar fi: clădiri, terenuri, aparatură, valori mobiliare, operațiuni de lichidare ce se realizează cu respectarea prevederilor secțiunii a 6-a *Falimentul* din Legea nr.64/1995, cu modificările ulterioare;

3. alte tehnici de realizare a activelor, cum ar fi cesiuni de creanță ori novații, realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

o) întocmirea unui raport trimestrial asupra evoluției procedurii falimentului, respectiv asupra stadiului îndeplinirii atribuțiilor de lichidator, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic, spre aprobare, și Băncii Naționale a României, spre informare. Un astfel de raport va include informații referitoare la valoarea totală a creanțelor asupra instituției de credit debitoare și la valoarea totală a activelor acesteia care au fost valorificate, la sumele obținute din lichidarea și încasarea de creanțe, la planul de distribuire între creditori;

p) întocmirea bilanțului final de lichidare; dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul este obligat să întocmească bilanțul contabil anual și să îl depună la organele și la termenele prevăzute în modelele situațiilor financiar-contabile pentru bănci;

q) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

r) încheierea oricărui document în numele instituției de credit debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

s) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezenta lege.”

10. La articolul I, după punctul 8 se introduc două noi puncte, pct.8¹ și pct.8², cu următorul cuprins:

“8¹. Articolul 11 se abrogă.

8². Articolul 12 va avea următorul cuprins:

Art.12.- Procedura falimentului va începe pe baza unei cereri introduse de către instituția de credit debitoare sau de creditorii acesteia ori de Banca Națională a României.”

11. La articolul I, punctul 15 va avea următorul cuprins:

“15. Articolele 20¹ - 20⁴ vor avea următorul cuprins:

Art.20¹.- De la data deschiderii procedurii se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra instituției de credit debitoare sau bunurilor sale.

Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la alin.1. Termenele vor reîncepe să curgă după 30 de zile de la închiderea procedurii.

Acțiunile introduse de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi sunt scutite de taxe de timbru.

Art.20².- Nici o dobândă ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor asupra instituției de credit debitoare de la data deschiderii procedurii.

Art.20³.- După ce s-a dispus începerea procedurii falimentului este interzis administratorilor instituției de credit debitoare, sub sancțiunea nulității, să înstrăineze fără acordul judecătorului-sindic acțiunile, respectiv părțile sociale deținute la instituția de credit debitoare care face obiectul acestei proceduri.

Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor, respectiv a părților sociale, potrivit alin.1, în registrele speciale de evidență sau în conturile înregistrate electronic.

Art.20⁴.- Salariații instituției de credit aflate în procedura falimentului vor putea desemna două persoane care să îi reprezinte în procesul de lichidare, după deschiderea procedurii pentru recuperarea creanțelor reprezentând salariile și alte drepturi bănești.”

12. La articolul I, punctul 17, articolul 21¹, punctele 4 și 9 se vor avea următorul cuprins:

“4. creanțele bugetare provenite din impozite, taxe, amenzi și din alte sume ce reprezintă venituri publice, potrivit Legii nr.72/1996 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, creanțele Fondului, ca subrogat în drepturile deponenților și ca urmare a plăților pentru depozitele garantate, precum și creanțele Băncii Naționale a României decurgând din credite acordate de această instituție de credit în faliment;

.....
9. creanțele acționarilor băncii în faliment, respectiv creanțele membrilor cooperatori ai cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit în faliment provenite din participațiile la capitalul social.”

13. La articolul I, punctul 19, articolul 22 alineatul (1) se completează cu o nouă literă, lit.j) cu următorul cuprins:

“j) au acordat credite cu încălcarea cerințelor prudențiale aprobate prin normele în vigoare, precum și a normelor interne în vigoare.”

14. La articolul I, punctul 19, alineatul (2) al articolului 22 va avea următorul cuprins:

“(2) Aplicarea dispozițiilor de la alin.(1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiune. Începerea urmăririi penale nu suspendă cursul litigiilor civile și comerciale.”

15. La articolul I, după punctul 19 se introduce punctul 19¹ cu următorul cuprins:

“19¹. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

Art.24.- În vederea luării măsurilor prevăzute la art.22 alin.1, judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidator, de orice dintre creditori, de Banca Națională a României sau se poate sesiza din oficiu, pe baza datelor din dosarul cauzei, și va putea dispune măsuri asigurătorii.”

16. La articolul I, punctul 20, articolul 26 se completează cu un nou alineat, alin.3, cu următorul cuprins:

“(3) În termen de 60 de zile lucrătoare de la pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii falimentului, lichidatorul depune spre păstrare la Direcția județeană a Arhivelor Naționale toate documentele instituției de credit debitoare, arhivate conform Legii Arhivelor Naționale, nr.16/1996.”

17. La articolul I, punctul 21, articolul 27 va avea următorul cuprins:

“Art.27.- Dispozițiile prezentei legi se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, precum și cu cele ale Legii nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și falimentului, cu modificările ulterioare.”

18. La articolul I, după punctul 21 se introduce un nou punct, pct.22, cu următorul cuprins:

“22. Articolul 28 se abrogă.”

19. Articolul II va avea următorul cuprins:

*“Art.II.- Sintagma *banca debitoare* din textul articolelor 14, 15 și 23 din Legea nr.83/1998, cu modificările ulterioare, va fi înlocuită cu sintagma *instituția de credit debitoare*.”*

20. Articolul III va avea următorul cuprins:

“**Art.III.**-Procedurile de reorganizare judiciară declanșate în baza prevederilor Legii nr.64/1995, cu modificările ulterioare, vor fi continuate în conformitate cu prevederile acestei legi.

Procedurile falimentului declanșate în baza prevederilor Legii nr.83/1998, cu modificările ulterioare, vor fi continuate în conformitate cu prevederile acestei legi.”

Art.II.- Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.186/1999 pentru modificarea și completarea Legii nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.567 din 19 noiembrie 1999, se abrogă.”

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 29 aprilie 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Paul Păcuraru

